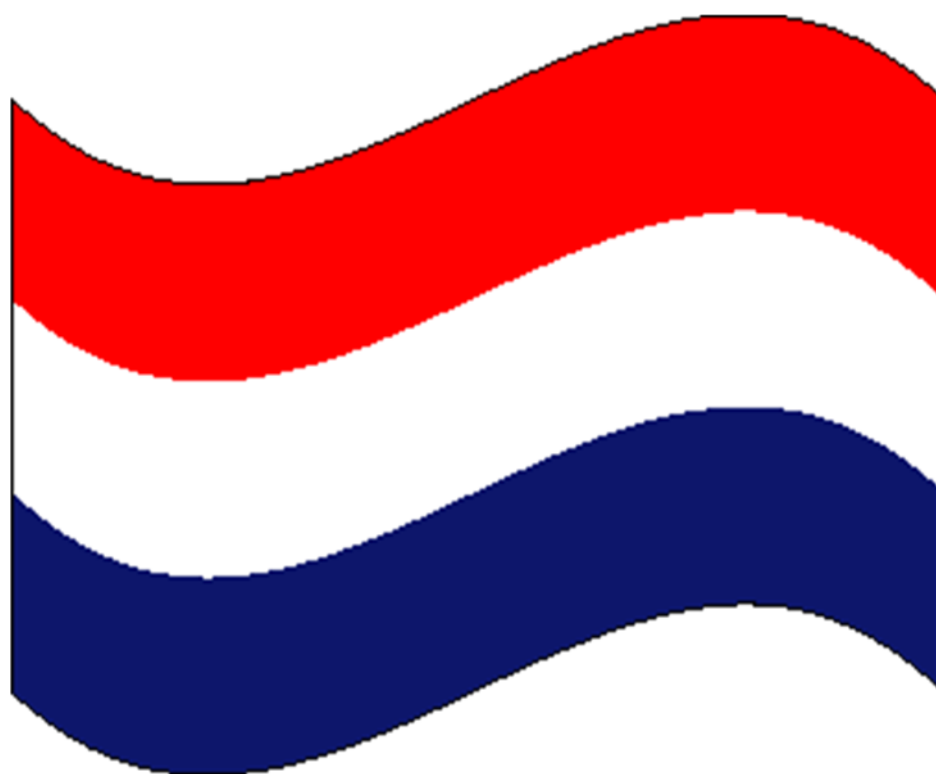

Holland

April 2023

Birgit og Ole Gottliebsen

www.ole-gottliebsen.dk

Vi trænger til ferie. Har lidt god tid, pensionistgymnastikken og pilates er slut. Saunagus, de må undvære mig, vi gentager forårsturen til Holland, supplerer med 4 overnatninger i Bremen, som vi aldrig har besøgt.

Jeg går i gang med drejebogen, når at lave en masse med Bremen og får reserveret campingplads.

Bilen opfører sig som den plejer. Masser af advarselslys, uden at den dog fejler noget som helst, men nu, endelig, er Ford blevet stædige, "den skal laves". Ny motorstyring, som heller ikke ændrer noget som helst, men tager tid.

Bremen bliver ikke i denne omgang. Aflyser reservationen og får en meget venlig bekræftelse, tak, på aflysningen. Godt nok træls, at det er blevet almindeligt bare at rende fra en aftale.

Vi bruger et par dage mere til have og campingvogn, får kigget på mulighederne i Holland, får lavet en lidt tynd drejebog, vil ikke have så mange faste tidspunkter som sidst.

Campingpladserne omkring Amsterdam er dog meget fyldte i tulipantiden, så vi reserverer plads samme sted som sidst, inklusiv en aften på vores yndlingsrestaurant.

Vi har reserveret plads på Camping Sollasi fra onsdag den 19. til fredag den 28. Undervejs dertil vil vi gerne forbi, se fæstningen i Bourtange, men tidspunktet er ikke afgørende.

Blomsterparade og Kongens Dag er en betingelse. Køkkenhaven har vi set, lad andre om det. Resten må komme hen ad vejen.

Lørdag den 15. Vi pakker. Alt skal være klar til afgang søndag morgen. Vand og gas er OK, 230 V på køleskabet, som er godt fyldt, faktisk ikke nødvendigt til Holland, deres priser er rimelige.

Vi mangler blot de 2 personlige kasser til bilen samt at få delt kontanterne, lidt til dig, lidt til mig og resten i safen. Det klarer vi søndag morgen.

Søndag den 16. gik afgangens så mod Bremen. Tanken var, at vi, når trætheden meldte sig, ved hjælp af appen "**park4night**" ville finde et hurtigt overnatningssted nær motorvejen.

Aftalen var: "vi kører klokken 9". Vækkeuret sat til klokken 8. Spændingen gør at vi selvfølgelig vågner i god tid. Men ferien er startet, så vi tager os god tid. Har jo næsten pakket færdig aftenen før, så frem med campingvognen, cyklerne bag på. Traileren låst fast på sin rette plads og så afsted, først til **Tilst og vognevægten**, det er jo rart at vide, hvordan man skal se ud i ansigtet, hvis man skulle møde nogle med en vægt. Vi vejer som sædvanligt samme tal, 2% for meget, hvem der bare kunne nøjes med det. Men fint at rutinen gør, det er fuldstændigt præcist, når vi fylder op til langtur.

Så går det sydpå, ingen lastbiler, så vi nøjes med 80 km/t (85 på speedometeret giver 80 på GPS'en), fint for brændstoføkonomien og dejligt afslappende. Ellers må vi jo for at forhindre elefantoverhalingerne følge fartbøllerne med deres store biler.

Grænsen ved Frøslev passeres uden problemer, men kæmpe kø nordpå, hvordan mon det ser ud, når vi skal hjem.

Vi har jo køkkenet med, men jeg beslutter alligevel, at vi starter turen med lidt frokost på **Raststätte Hüttener Berge**, et sted vi ofte har brugt til pause såvel som overnatning. Da børnene var små, var det absolut nødvendigt, at vi stoppede for at se de udstoppede dyr lige inden for døren. Desmerdyret i kamp med slangen. De er der ikke mere.

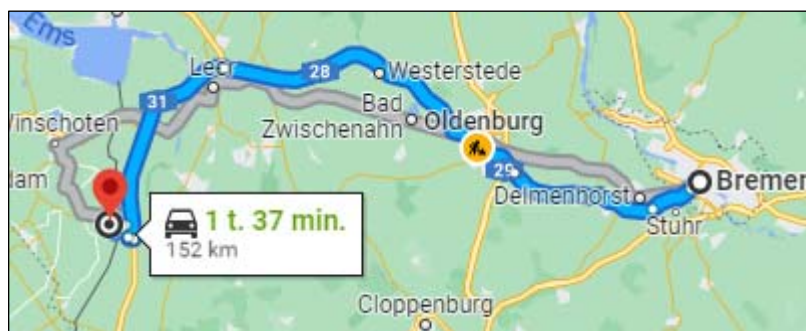

Efter en tysk schnitzel går det mod næste udfordring, Hamborg og Elbtunnellen, men først skal vi jo forbi Kaltenkirchen. "Skal du i Dodenhof?", det skulle hun heldigvis ikke. Og så kom indkørslen til Hamborg med alle vognbanerne, hvor campingvognen hører til i inderbanen. Fint nok, især da de andre baner lukker til, fordi folk maser på. Vi overhalede rigtig mange ved blot at køre stille og roligt i inderbanen. Måtte kun tigge om et lille ophold i en anden bane, var ved at blive fanget i en højresvingsbane.

Det hele går fint, så vi beslutter at ringe til campingpladsen ved **Bourtange** for at høre om der er plads, samt om hvor sent vi måtte komme, trafik og vejarbejde er lidt varierende på de kanter. **Camping Plathuis** er meget imødekommende, både med plads og bare inden klokken 21.

Fint nok, tanken var fyldt da vi kørte hjemmefra. Det er den ikke mere, men Shell har jo en super diesel, det havde de bare ikke på tanken ved Oldenburg, så det begyndte at blive lidt spændende, men der er jo en dunk i campingvognen. Vi tager chancen, ankommer til campingpladsen klokken 18.30 med en angivelse af 60 km tilbage i tanken. OK, det kigger vi på i morgen. Adgangen til Bourtange er lidt speciel. Det er på landet, smalle landeveje og landbrugskøretøjer, men heldigvis kan man køre på de store veje i Tyskland og så på højde med Bourtange ret vestpå, og så er man der.

Camping 't Plathuis
Bourtangerkanaal Noord 1
9545 VJ, Bourtange,
Groningen, Netherlands
[+31 \(0\)599 354383](tel:+3120599354383)
info@plathuis.nl

Mandag den 17. er stop-over dag. Vi skal komme os over køreturen, falde ned i feriemode og først og fremmest. DIESEL.

Bilen bruger jo ikke noget medens den står og venter, så vi nyder morgenfreden, suppleret med et kæmpe fuglekor, rigtig hyggeligt. Vi har hele plænen for os selv. Fastliggerne bor et helt andet sted på den ifølge et luftfoto meget store plads.

Vi har 3 dage, mandag til at slappe rigtig af, tirsdag skal vi se på fæstningen og onsdag er køredag. Men der er jo altså lige det brændstof. GPS'en får lov til at finde den nærmeste tank, et rigtig gammeldags autoværksted med et par pumper. I med kortet, "du kan nu tanke for 125 euro". Lidt nervøs, ikke et ord om, at det bare var en reservering til betalingen. Men kvitteringen fint på dansk, Visa er vel international, selv ude på landet. 51,03 liter, 12,5 km literen helt ok med 1800 kg på kroge.

Og så var der tid til en lille udflugt. Som nævnt var vi på landet, så det var lidt svært at finde et mål, men den største by i nærheden var ifølge kortet Stadskanaal, så den blev udvalgt. En smuk by, total uddød, alt var lukket om mandagen, ja selv de fleste spisesteder, det gav problemer. En automat med frikadeller eller pølser fra dagen før var nok interessant, men ikke ligefrem fristende.

Det lykkedes os ved hjælp af Google at finde en god restaurant i forbindelse med et hotel, Rådhuscafeen, 2 gange tunsalat, en lille øl og en Radler, 32 euro, fint nok

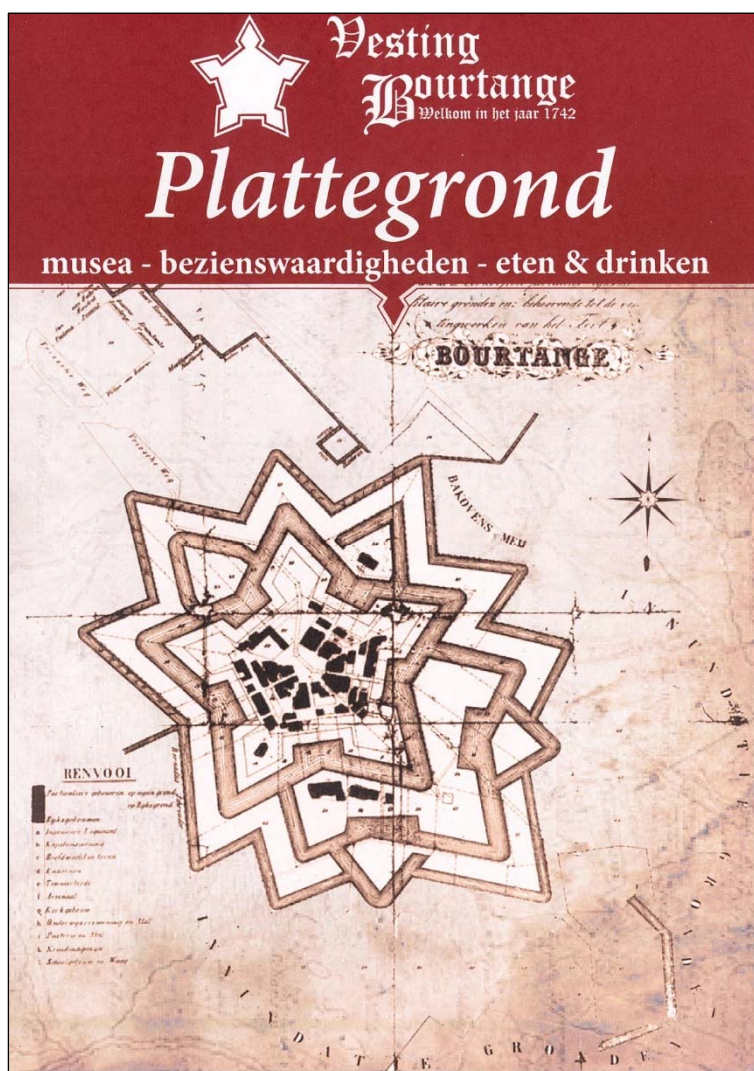
Sluttede besøget af med et kig på en farvestrålende udsmykning uden for biblioteket.

Da vi kom hjem til pladsen, havde vi fået naboer. Et tysk par som helt klart var lige så nye campister som den flotte camper, de var kørende i. De kunne klare sig selv, men rutinerne kunne godt trænge til en opgradering. Alene deres grillopstilling, en lille kulgrill nede på jorden, fint til en udflugt, men hver morgen/aften. Nej så hellere Weber med fast slange lige ud fra gaskassen.

Køkkenforholdene er i Holland ikke værende. Der er opvaskemuligheder, men madlavning må man selv kunne klare. Så en grill er rigtig dejlig at have med.

Tirsdag den 18. Vi vågnede til høj sol og fuglekvidder, der er altså rigtig mange sangfugle på stedet. Efter bad og morgenmad gik det på gåben i retning af fæstningen, 800 meter og du er der.

I modsætning til en restaurering en fuldkommen kopi, 1:1, af det oprindelige anlæg, hvilket for mig var en kæmpe skuffelse. Til gengæld var historien bag hele anlægget enorm spændende. Fæstningen ligger lige ved de gamle færdselsveje syd-nord, der er spor helt tilbage til 1500-tallet, udvidet og udvidet så sidste opgave var som forsvarsvæk mod vest. Beliggende i en sump, som udgjorde en stor del af fæstningen, men også blev en del af dens endeligt. Sumpen udtørrede, bønderne rykkede nærmere og nærmere og til sidst ind i selve fæstningsbygningerne. Og omdannede hele komplekset til en ganske almindelig landsby, med de funktioner, der nu engang skal være et sådant sted.

Men man skal jo tjene penge, og hvem har mange penge? Turister, "vi skal have turister", "vi nedlægger landsbyen, genopbygger volde og huse efter originale tegninger, laver militære shows samt spisesteder". Som sagt så gjort, og da der blev et par bygninger ekstra, blev der yderligere plads til B&B og butikker med turistvarer.

Noget af det første der falder i øjnene, er ligheden med bygningerne på Kastellet i København eller Christiansø, men de er jo også fra samme tidsalder, vores er bare ægte. Når det er sagt, så viser hele

anlægget på bedste måde, hvordan forsvarsværker var bygget op, og er samtidig et minde om, hvor meget hollænderne har måtte gøre, for at beskytte deres hårdt tilkæmpede frihed.

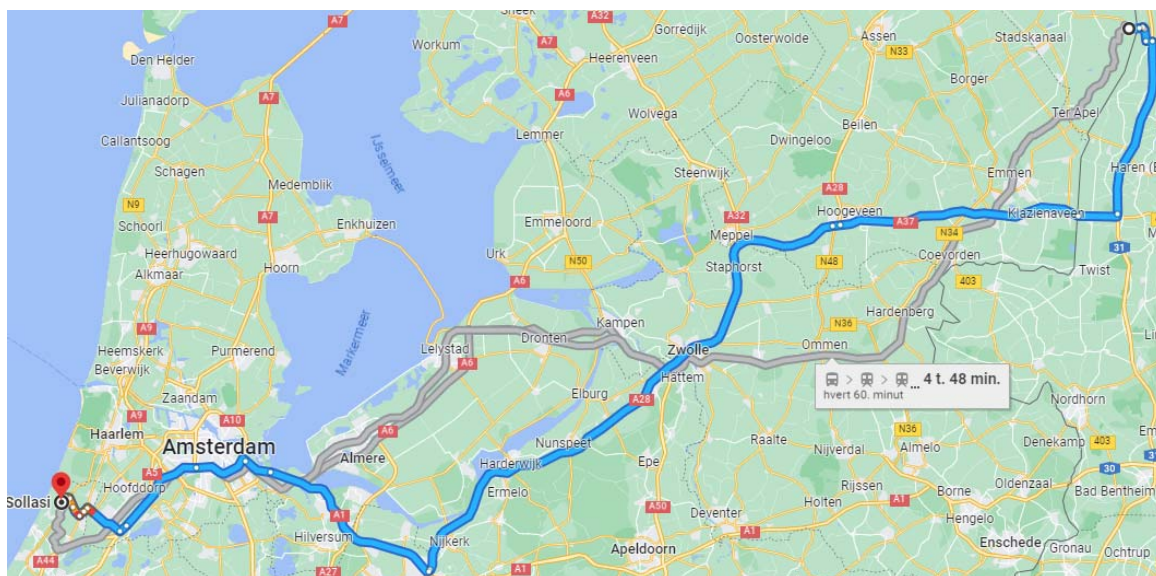

Havde regnet med frokost på en af fæstningens opreklamerede restauranter, men det var for tidligt på sæsonen, så efter en god kop kaffe ledsaget af en æbletærte, åbenbart obligatorisk, de har den alle steder, sjuskede vi hjem til vores egen ganske udmærkede frokost. Og så nød vi ellers solen og de kendte fuglestemmer. Ikke hver dag, man har en campingplads for sig selv.

Onsdag den 19. var udset til flyttedag. Vi kan komme ind på **Sollasi** fra kl. 14, der er 272 km, 4 timers rolig kørsel. Så vi pakker stille og roligt, er oppe og betale, ”det haster ikke, I kan bare blive så længe I har lyst”, jo, men vi havde koblet til, så vi kører i løbet af 5 minutter.

Så går det tilbage til Tyskland, mon det er import, vi har pantfrie dåser, som både har været i Danmark, Tyskland og nu igen Tyskland, må hellere skynde os væk, inden facebookpolitiet kommer efter os. Men vi er jo på landet, så i stedet for de bumlede landeveje foretrækker vi den tyske 31 mod syd, indtil vi i Holland skal mod vest ad A37 med slutretning Amsterdam. Det går fint, i nærheden af Zwolle ser vi 2 stolte storkeforældre. De har bygget rede på en af motorvejsportalene og står begge højt knejsende over os alle.

Ind på en tilfældig rasteplads, frokost, der er rigeligt i køleskabet og så til campingpladsen. Sollasi, vi har jo været der før, så da jeg ikke er enig med GPS'en, får den for en sjælden gang lov til at bestemme. Til Birgit "vi skulle have været deropad", ja det skulle vi, men indrømmet, den af GPS'en udpegede vej var den officielle, jeg kendte bare en smutvej, fra sidst vi var på de kanter.

Ankommet til campingpladsen blev vi budt pænt velkommen af campingfatter, vores indledende samtale startede med, at vi valgte fællessproget engelsk, "jeg troede I var tyskere", fik udleveret alt materialet på tysk bare fordi jeg tilfældigvis havde booket på den tysksprogede side. Gennemgangen blev nu meget kort. Værten begyndte at fortælle, jeg afbrød ham, og sagde, vi havde været der før, viste ham lige, hvor vi skulle parkere og hvor toilettømningen var. "Du ved meget mere end mig, det klarer I fint" og så var vi flyttet ind. Jeg satte så lige trumf på med "vi har da også reserveret bord hende hos Como". "fint, der er altid fyldt op".

At vi skulle bo i modsatte af pladsen, kan måske have indvirkning på hans lyst til at følge os på plads. Men de arbejder nu flittigt for at holde pladsen pæn og i orden.

Så skulle der slås lejr op. Det betyder: beholder til gråt vand, 230 V ledning når man nu ikke kan slippe for betaling for el, tørrestativ, grill, underskørt, solsejl pumpes op, 4 pløkker og 4 barduner. Så er der klar til en eftermiddagsdrink.

Vi oplevede det sidste år og igen i år. Det vækker opsigt, når vi starter moveren. Vi er åbenbart meget foran på dette område. Det samme gælder i øvrigt også luftteltet, men det er jo så hurtigt, at folk ikke rigtigt når at se, når det bare klasker sammen.

Men hold op hvor camperne har overtaget pladserne, tror der var mindst 80 % autocampere på denne plads, selvfølgelig mest tyskere, men enkelte danskere havde da fundet stedet. Og sikke de kan ødelægge græs, et par dage med regn, og de skulle næsten bugseres ud.

Torsdag den 20. var det bestemt, at vi skulle spise hos **Como**, bord reserveret hjemmefra, og, hvis energien var til det, besøge **ostemarkedet i Gouda**. Havde jo bestemt, at vi ikke ville ligge under for hollændernes tidskrav, men markedet var altså om torsdagen, sådan var det.

Vi besluttede os for, at de 47 km var ok. Så lært af erfaringen fra sidste år, hvor vi besøgte det noget større ostemarked i Alkmaar, besluttede vi os til at stå op i ordentlig tid og køre senest 8.30. Det lykkedes, fin køretur, et sted under en række motorvejssammenslutninger, 4 lag broer, Birgits kommentar "her kan Håverud ikke følge med". Til gengæld kamp om p-pladserne i Gouda.

Der er mange ting at se i Gouda, vi ville bruge tiden på markedet samt et besøg på vaffelfabrikken, det sidste i al fald for mig lidt af en overraskelse.

Ostemarkedet var efter den traditionelle opskrift. Vis hvordan det foregik i gamle dage. Men alt var bare "fake", se billedet, hvor Birgit står og leger med en hel ost. Dyb skuffelse. Året før havde vi set rigtige oste, rigtige lastbiler, som kørte ud med varerne. Det her er turistindustri af værste slags, selvfølgelig suppleret med diværste østasiatiske plastiktilbud og en lille smule kunsthåndværk.

Vi fik købt os et ordentligt stykke ost ved denne "rigtige" ostebod. Lige godt 100 kr. pr kg. Vi måtte presse damen til at flytte kniven til større og større. Det var næsten lige som i Tyskland. Hellere gå til ostemanden hver dag, end at fylde køleskabet op med ost. En anden, lige så stor bod, solgte oste beregnet til en dametaske. Fuldstændige kopier af en rigtig Goudaost, men kun ca. 10 cm i diameter. Undrede os over, om de overhovedet kunne smage som ost.

Efter en dyr kop kaffe, ja med æbletærte, på en af torvets cafeer, fik vi beundret det fine gamle rådhus samt bestilt et besøg på vores andet besøgsmaal, **Vaffelfabrikken**.

Og så var det spisetid. Torvet var både for dyrt og for internationalt kedeligt. Efter et par forsøg lykkedes det os at finde turistkontoret. Birgit startede med bede om et godt spisested et andet sted. Damen i turistkontoret så meget forskrækket ud, hun skulle i al fald ikke sende turister væk fra byen. Jeg skyndte mig at tilføje "væk fra torvet". Blev belønnet med et lykkeligt smil og en henvisning til et lille lokalt sted.

Hofje van Jongkind

Zeugstraat 28, 2801 JC Gouda.

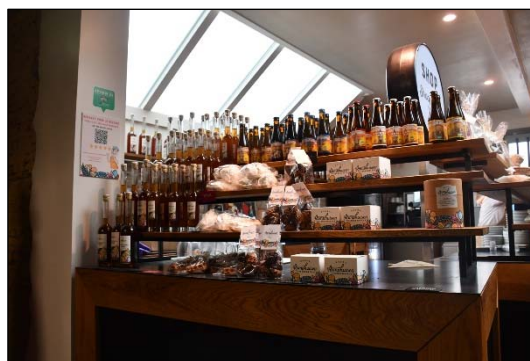
Et pragtfuldt på ydersiden lille sted, men masser af plads indenfor. Hyggelig facade, men garanteret af et omfang, som man bare ville overse i søgning efter mad. Meget venlig, hyggelig betjening. Mange af retterne kunne fås i 2 størrelser, og hvad skal man så vælge? "Jeg henter lige tallerkerne, så kan I sammenligne". Valget blev den almindelige størrelse, det var rigeligt, det sparede blev brugt til et rigtig godt glas rose. Gang på gang bliver jeg overrasket over priserne på kvalitetsvine, oftest det halve af, hvad jeg ville forvente i DK.

Kommer vi til Gouda en anden gang, vil dette sted være et nødvendigt must.

Efter et let, dejligt måltid skulle vi på vaffelfabrik. Vaflerne var meget berømmet, ved ikke hvorfor jeg hele tiden havde tænkt på vafler med flødeskum, belgiske vafler fik jeg lært, men det var i al fald forkert. Vaflerne var nogle pænt store kiks, med masser af sukker og kanel, det hele karameliseret gennem en længere proces. De smagte udmærket, men ikke så vi blev fristet til at købe nogle med hjem. Indgangen, reklameret som "hemmelig" findes i bunden af fabrikkens butik, et simpelt forhæng og så starter rundvisningen.

Alt i alt et hyggeligt besøg, lidt skuffende i forhold til det vi kom efter, men er man lidt om sig, er der jo altid oplevelser, man skal bare være nysgerrig. Kommer vi på de kanter igen, vil Gouda være på besøgslisten, dog ikke på "ostedagen", deres turistgøjl og alle busserne fra Amsterdam kan godt få os til køre skrigende bort.

Dagen sluttede med en rigtig fin middag hos **Como & Co.** En restaurant beliggende i gåafstand fra campingpladsen. Tidspunktet var valgt fordi de torsdag aften har pizzaaften, ikke min livret, men her og så i Höganäs, der er det kvalitet. Det var dog for tidligt på sæsonen, først ugen efter, beklager. Men hvad, de er dygtige, drinks, lidt oliven, rigtig fin hovedret af langtidsstegt spansk grisebasse, dessert og kaffe og kortets dyreste rødvin. Knap 600 kroner, jeg måtte næsten trøste servitricen, som var ked af beløbet. "Så skal du bare prøve at gå i byen i Danmark". "Nej, I er danskere?". Det måtte vi jo bekræfte. Det der "Gottliebsen" og at vi så helst vil tale engelsk, giver sommetider nogle misforståelser. Garanteret: hvis jeg prøver med tysk, er der ingen, som tror jeg er tysker.

Fredag den 21. Så skal der slappes af. Cyklerne skal i brug. Først klokken 11, ren luksus. En tur ad den sædvanlige rute ind forbi køkkenhaven, trafikken var tæt som TÆT, op til **Lisse**, det vil sige det blev ikke helt den sædvanlige tur, fik drejet for tidligt fra i en rundkørsel så vi endte i en helt for os ukendt bydel. Var helt overbevist at Lisse var en lille by, men der viste sig et helt forretningskvarter med ikke en, men flere gågader, og fordi vi kom, fyldt op med markedsboder. Nå, vi fik os rodet ud af virvaret, på en eller anden måde fandt vi også "vores" cafe. Så det var trygt og godt. Efter frokost og lidt indkøb skulle vi jo også lige forbi den berømte konditorbager. Han var der ikke selv, det var han sidst, men på anbefaling af en kunde fik vi da købt et par kager til eftermiddagskaffen. Så gik det hjemad, stadig på cykel, men lige en advarsel: pas på de orange cykler! De opfører sig værre end midaldrende mænd på alt for dyre racercykler hjemme i DK. Der er tale om udlejningscykler, hvor der åbenbart ikke kræves adfærdsbevis.

Lørdag den 22. Bloemencorso Bollenstrek, som er det officielle navn for **Keukenhof Flower Parade**. Lidt vigtigt at vide, hvis man vil søge oplysninger på nettet. <https://bloemencorso-bollenstreek.nl> reklamerer alene for selve arrangementet, sprog hollandsk og måske nemmere også på engelsk, indeholder oplysninger om de forskellige tidspunkter for såvel mødetider som pauser. Absolut nødvendig viden for planlægning af, hvor du vil stå, når optoget passerer.

Vi havde ikke bestemt, hvor vi ville se optoget. Var også åbne for at køre ned og se aftenoptoget i Noordwijkerhout dagen før, men det kneb lige lidt med energien, så det blev kun optoget om lørdagen. Det er et meget besøgt arrangement, hvor den lokale befolkning bliver suppleret op med rigtig mange turister, både familier men også et stort antal busser, som fylder mange steder på veje og parkeringspladser.

Vores omhyggelige planlægning endte med at vi som sidst ville til Sassenheim, et godt sted, hvor vi kunne slappe lidt af om morgenen, men samtidig ikke så sent på dagen, at optogets tidsplan var skredet for meget. Blev dog enige om at finde en P+R ved stationen, så vi ikke skulle så langt med cyklerne. Nemt nok, fandt det fint med GPS'en, men vejene. De var lukkede og lukkede, vi kom til at køre mindst 20 ekstra kilometer på grund af gentagne omkørsler og endte mærkværdigvis nok præcis samme sted som sidst, et godt stykke nordvest for byen. Så der blev alligevel cyklet. Afstanden var ikke et problem, men folkemængdens adfærd var præget af feriestemning med negligering af færdselsreglerne. Vi indordnede os, kørte zigzag ud til byens sydende, lige som sidst også gennem startfeltet for børneoptoget, de er nu søde de små håbefulde poder, fandt en god plads i vejsiden medens vi ventede på optoget og det truende regnvejr. Skyerne var begyndt at optræde som lovet i vejrmeldingen.

Der er ingen tid, der er længere end ventetid. Det gjaldt også her, men så kommer der liv, et par biler tilhørende arrangørerne markerer med lidt påtrængende kørsel, at nu er vognbanen deres, suppleret efterfølgende med politomotorcykler og så en større mængde cyklende betjente, ganske få af dem med cykelhjelm, hollænderne har flere cykler end os, men meget færre cykelhelme. Og så nogle lokale foreninger, som nu, hvor man har fået samlet en større folkemængde, og vejen er ryddet, har fået lov til at lave indsamlinger. Lodseddelsalg, raslebøsser og en privat mand med et gadeorgel.

Og så sker det, de første blomsterudsmykkede biler nærmer sig. Resten er forvirring, folk, der løber rundt og fotograferer, beundrende råb og klapsalver ved særligt fine udsmykkede biler, kort sagt ren folkestemning.

Da optoget har passeret, kommer regnen. Og har den ventet, ja så kommer den til gengæld med fuld kraft, så det er på med regntøjet, og en revurdering af spisestedet. Planlagt var et fint hotel, hvor spisende gæster var velkomne, men da vi ikke var lovet bedre vejr resten af dagen, besluttede vi at tage hjemad.

Optoget skulle holde frokostpause i Sassenheim, så på vej til bilen kom vi lige forbi det parkerede optog. Det gav lige en uventet mulighed for at studere udsmykningen. Der er mange små buketter, dyr og andre detaljer, som en blomsterkunstner har stået og puslet med, bare for at kunne give os små overraskelser.

Det regnede fortsat, vi cyklede hen til bilen, fik cyklerne spændt bagpå og så afsted. Vi havde jo fra sidst kig på en landevejskro, "De Ruigenhoek", den ligger lige på vejen til campingpladsen, så vi prøver, om der er plads og et åbent køkken. Ved ankomst er det første vi ser en større mængde henslængte cykler og biler parket på kryds og tværs. Folk er åbenbart gået i ly. Vi får plads i en krog, burgerbollerne er desværre udsolgte, men kan vi bruge en baguette i stedet? Det klarer vi os med. Får en rimelig frokost, og så er der 10 minutter hen forbi svanen hjem til campingpladsen.

Vi sætter lidt varme på, har jo betalt for el, så det bliver på pladsens regning. Finder termoflasken, som har været med tur, frem. En kop te, sover gennem en film på fjernsynet. Sidder ganske passivt med en bog i hænderne, senere 20.30 en ostemad, en film mere og så i seng.

Søndag den 23. trænger vi efterhånden til en hviledag. Første morgenbrød fra pladsens cafe, det er vanedannende. Birgit havde talt om det helt hjemmefra, men 1,2 euro går vel an. Fint solskin, men en truende vejrmedling. Vi beslutter alligevel at tage cyklerne, vi har jo vores super regntøj, og så gælder det "**tulipanruten**".

Tulipanruten er en cykelrute, total 35 km., rundt om Lisse og Keukenhof med sidste halvdel ude i klitlandskabet ved vestkysten, nøje planlagt og skiltet, så man kommer forbi den ene blomstermark efter den anden. Havde forberedt mig grundigt hjemmefra. Der er masser af beskrivelser og kortmateriale på nettet, så jeg havde omhyggeligt printet og klistret et kort sammen, hvorfor bruge tid på at finde et salgssted med dyre turistbrochurer, ja det skulle da lige være, fordi jeg glemte kortet i Aarhus.

Men Google er din ven. Frem med mobilen som suppleret med hukommelsen hjalp os fint på vej. Det viste sig hurtigt, at den første halvdel af ruten udelukkende var på de små asfaltveje, hvor alle de andre søndagsturister uanset transportmiddel også skulle være. Ikke helt uproblematisk. Personbiler, hvor børnene er ude og luften forældrene eller udlejnings kabinescootere, er ret farlige at være i nærheden af.

Første checkpoint. Her begynder vores blomstertur for alvor.

Tulip Experience Amsterdam

Er en ny konkurrent til Keukenhof. Ikke nær så flot, men rigtig mange blomster suppleret med beskrivelse af hele arbejdet ved løgproduktionen.

Men smuk er turen, store flotte, ensfarvede felter i en palet af alle regnbuen farver. Duften fra hyacintmarkerne er overdøvhende, tulipanerne er lidt mere vejrkyndige, så de lukker sig ikke helt op.

Vi når Lisse ved frokosttid, er ikke klar til frokost, men nok en øl og lidt nachost, medens vi studerer de sorte skyers bevægelse. Truende. Det bliver ikke til strandtur denne gang. Vi tager hjem til vognen. Der er mad i køleskabet.

Medens vi gør cyklerne klare kommer regnen, meget regn. Men hvad? Regntøj og plastik Tevaer så går det nok. Passagen ved **Keukenhof** var lidt af en oplevelse, det er folkeliv jo ofte. Vi kører pænt på cykelstien, hollænderne har ikke rigtig nogen fast regel om hvem der skal holde tilbage for hvem, sommetider er hajtænderne på cykelstien, andre gange på vejbanen. Lige så forvirrende er det, hvem der holder for hvem, det behøver ikke at være afhængig af afmærkningerne. Men det er meget dyrt at ramme en cyklist, så det overlever vi som de lokale fint på.

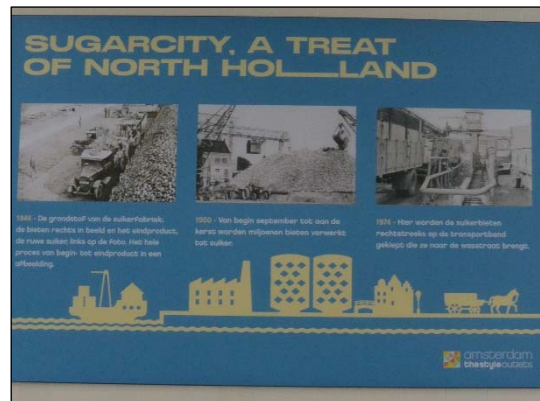
Ved første rundkørsel er der en råben og skrigen. En turist mener, at man godt kan krydse de lidt høje betonafmærkninger, der inddeler vognbanerne. Det mener færdselskontrolløren ikke, så meget dramatik, trafikken bliver helt stoppet og løsnes først, da hun trækker walkien. Men det bliver værre. Folk flygter åbenbart fra pladsen. Turistbusserne er total ligeglade, hvilket jo bare blokerer, personbilerne er der bare for mange af, og de orange cykler kører stadig på må og få. Ved bagudgangen fra køkkenhaven står der et par gulklædte damer og regulerer fodgængerstrømmen. Vi holder pænt, nødtvunget, tilbage, men bliver belønnet med både smil og tak. Vi skulle åbenbart efter de lokale regler have skældt lidt ud.

Campingpladsen er i mellemtiden gået fuldstændig i opløsning, vandet løber overhovedet ikke væk, og de tunge campere kører græsset op i store hjulspor.

Mandag den 24. Nu skal der bruges penge! Er i al fald forbered på det hjemmefra, desværre blev opholdet i Bremen jo aflyst, men Google søgning gav muligheden for et outlet ved Amsterdam, **Amsterdam the Style Outlets**, små 30 km fra campingpladsen. Det var næsten en hviledag, lidt en skuffelse, det var ikke lige mine mærker, men Birgit fik da et par ønskebukser og da Lindt ikke førte de ønskede Mozartkugler, tog vi da bare en butik med belgiske chokolader i stedet. De var ikke ret holdbare! Birgit havde samlet en stak rabatkuponer sammen, god ide til andre, det virker ikke, når

de ligger i campingvognen. Frokost: de sædvanlige burgers, de var mere end ok, alternativer er ønskelige. Men så skal man åbenbart vente, til alle de andre turister står i kø. Du skal ikke blive forskrækket over parkeringsanlægget, det er billigt, nemt at komme rundt i og lige så nemt at få betalt.

Adressen er SugarCity Ring 1, hele anlægget er bygget på en grunden til en nedlagt sukkerfabrik.

Tirsdag den 25. blev det **Amsterdams** tur. Hjemmefra havde vi tænkt på 2 dage til byen, men alt det andet tog jo også tid. Birgit havde sagt **Kongeslottet** og senere, kom det frem, en gammel stor byport. Og så var vi enige om at lidt slenterende omkring i de gamle kvarterer ville være en rigtig god ide.

Jeg havde fuldstændig styr på parkeringen, **Interparkering Amsterdam Olympic**, betal i forvejen og tilmeld dig deres nyhedsbrev, et helt døgn for 14 euro i stedet for 27, det vil noget. Og bestiller du P+R samme sted, skal du i en anden kø, hvor der i myldretiden om morgenen formiddagen er op til en times ventetid. Så vi kørte lige ind til Amsterdam, ned i kælderen, af med cyklerne, op med elevatoren. En diagonalt stillet cykel og en person klinet op ad væggen, så går det lige.

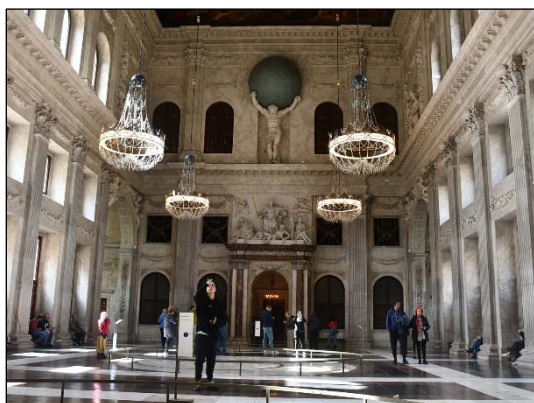
Og som sidst ned gennem **Vondelpark**, vi prøvede en ny vej ned gennem anlægget, den er ikke så køn som hovedstien, men man skal jo prøve lidt nyt.

Så kom første udfordring. Vi nåede den yderste store kanal omkring den gamle bydel. Masser af cykler stod parkerede på kryds og tværs, men der var jo et stykke til Kongeslottet. Lidt snak frem og tilbage resulterede i, at vi besluttede os til at slutte os til de andre dumstridige cyklister og køre ned gennem gågaden. Det viste sig, at der faktisk var afmærket en supercykelsti på vognbanen, fodgængerne kunne bare ikke rigtig få øje på den. Det gik fint, vi nåede slotet og fik cyklerne parkeret.

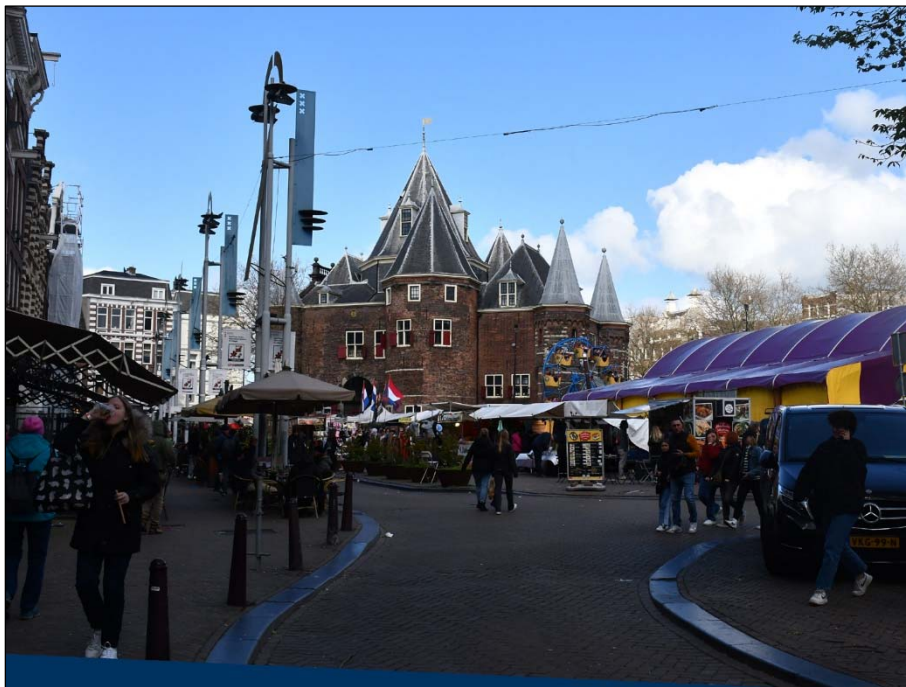
Og så blev det fra en helt klar himmel pludseligt regnvejr. Sjovt som der kan gå panik i sådan en turistby. Heldigvis var det ved vores frokosttid, regntøjet på og så lede efter et rimeligt sted, lidt svært midt i centrum, men et mindre tyrkisk sted gav både ly, venlig betjening og gode pålægsboller.

Kongeslottet, en udvendig ydmyg grå bygning, indvendig lidt bondeagtig. Et tidligere rådhus, overtaget af kongen og nu brugt til receptioner, overnatning for finere gæster og af og til lidt underholdning. Mange lokaler med møbler repræsenterende forskellige stilarter. Velholdte og stadig i brug som gæsteværelser.

Efter at have stået i kø for billetterne, brugt halvanden time med at beundre de polerede møbler var det kaffetid, og så lige den store byport. Imponerende bygningsværk, der var garanteret blevet opkrævet mange penge før i tiden. Nu var den overtaget af restauranter og omgivet af et kæmpe tivoli, så der er sikkert stadig penge i foretagenet.

Det var ved at blive aften, der var et stykke op til bilen og så skulle vi ud i myldretiden. Vi kiggede grundigt på kortet, talte broer og kanaler, havde fuldstændig styr på vejen, men endte alligevel langt ude østpå. Da vejskiltene begyndte at pege på Sarphatipark, var vi helt på det rene med, hvor vi var, og hvor vi ikke skulle være. Så omkring, forbi Rijksmuseum til Vondelpark, til højre ad den pæne vej, og så var der lige et kvarter til bagedgangen med elevatoren til p-kældereren.

Hjemturen gik fint, myldretrafik med de sædvanlige stop i alle vognbaner, der køres pænt og hjælpsomt, så det er bare at tage den tid, det nu engang gør.

Vi havde ikke aftalt noget om aftensmad, men uden at spørge om lov kørte jeg forbi første afkørsel til campingpladsen. Den næste, afstanden var den samme, gik lige ned til "vores" landevejskro, De Ruigenhoek, så der kom lige et "tak, Ole". Deres schnitzeler er gode, advarsel størrelse XL er XXL. En god dag sluttede med et par tiltrængte fadøl og kaffe.

Onsdag den 26. Trængte til at slappe lidt af efter hele dagen i Amsterdam, så klokken blev 11 før vi kørte mod **Haarlem**, ankomst klokken 12, kørte ned i parkeringskælderen, etage -2 er lidt knudret at komme omkring i, det husker vi, men deres pladser er dejligt store.

Havde planlagt, at nu skulle vi altså se nærmere på alle de spændende gamle bygninger. Vi orkede det ikke, så der er stadig meget til en anden gang, men bare det at være med i bylivet, kigge lidt på vinduer, sidde på en cafe med en kop kaffe er nu heller ikke så ringe. Der var et lille marked på den centrale torveplads, tilfældigvis også der, hvor vi havde planlagt at indtage vores frokost.

Men næste dag var jo kongens dag, så byen var så småt ved at varme op til festlighederne, den store markedsplads var fyldt op med et meget stort tivoli, kæmpe pariserhjul og en meget vild lodret karrusel. Vi optrådte alderssvarende og nød med at kigge på.

Til kongedagen skal alt være orange, men vi blev godt nok overraskede, da vi så en butik fyldt med alt muligt udstyr til dagen. Det var til udklædning, til huset, til bilen, ja alt hvad fantasien rakte til. Og der var kunder til det.

Vi havde bestemt, at dagen skulle opleves i Haarlem, så vi gik hen på turistkontoret, WW, for at høre lidt om dagens program. Blev belært om at det var noget folk selv arrangerede, så noget officielt program eksisterede ikke. Kom til at sige noget om, at der nok bare skulle drikkes, "det er også for at fejre kongen!". Det viste sig, at det blev han så sandelig også.

Torsdag den 27. Kongens Dag skulle byen jo være på den anden ende, så vi sørgede for at være i **Haarlem** allerede klokken 11. Ned i p-kælderen, sørgede for at komme i banen til -1, det er nemmere at navigere i og så elevatoren op til en total uddød by. Folk var åbenbart i gang med at samle kræfter til resten af dagen. Byen vågnede dog lige så stille op og klokken 13 var gaderne fyldte med feststemte mennesker og frokoststederne af samme grund godt fyldte.

Vi vil helst spise på små lokale spisesteder, det kan være svært, når vi samtidig kommer steder med mange turister, men atter en gang lykkedes det os at finde et lille ydmygt sted fyldt med lokale gæster, som var på både knus og kys med værterne. Der blev lynhurtigt ryddet et lille bord til os, suppleret med en meget grundig gennemgang af menukortet, så vi ikke blev for overraskede.

Kongens Dag, så er alle forretninger lukkede, ja supermarkedet Jumbo snød, så vi kunne handle lidt ind, men gaderne er ledige for gadehandel. Masser af professionelle markedsfolk, men også rigtig mange private, som udnytter, at det for denne ene gangs skyld er tilladt at blokere fortove og forsøge sig med lidt lopper.

Efter et enkelt glas vin var vi efterhånden klar til at køre hjem til campingpladsen. Vi skulle smage en speciel kage, som hollænderer spiser i dagene omkring Kongens Dag. Den er rimelig flot, men lidt overraskende: et par stykker lagkagebund med et tykt lag gult kagecreme og så det hele pakket ind i et sødt lag orange marcipan. Jeg havde fået 2 kager til rabatpris fordi jeg ikke lige havde flere mønter, da jeg hentede morgenbrødet. Men så har vi da prøvet den tradition.

Man bryder ikke lejr ned, før man skal afsted. Vi havde et tørt solsejl, så det blev nu pakket ned alligevel, så vi var klar til den sidste oprydning næste morgen.

Fredag den 28. Uret vækker klokken 7, bad, hente morgenbrød for sidste gang. Rulle ledningen sammen, tømme gråvandet hvor det skal, vandstanderen med afløb 5 meter fra vognens hjørne. Hente bilen, pakke det sidste, og så den sædvanlige tilskuerskare når vi kanter campingvognen ud ved hjælp af moveren. Kontoret åbner først klokken 9, vi får ikke sagt pænt farvel. Men nu skal vi hjem. Med passende pauser går det fint at køre helt hjem. Hamburg var for en gang skyld lidt problematisk, myldretid, men i modsætning til Amsterdam, hvor trafikken gik rigtig fint, og folk hjalp hinanden, var der direkte kamp om banerne, først ned til Elb-tunnelen og bagefter ved frakørslerne nord for Elben. Jeg havde hjulpet en lastbil ind, fik et pænt smil som tak, hvorefter han jordede en lille bil, som kæmpede forgæves for at komme ud til højre. Hver gang der var et hul, skyndte han sig at lukke det. Synes ellers tyskerne plejer at køre meget socialt.

En fin tur, som sædvanligt med mange forskelligartede oplevelser.